

સુપ્રભાતમ્
સુરેશ પ્રા. ભટ્ટ
ફોન : ૨૩૨૨૨૫૫

રહ્યા ન ઘર કે ઘાટના નરહરિ ઉભરે બેઠા!
ન રહ્યા પશુ કે પંખીમાં, નરહરિ ઉભરે બેઠા!
થયા ન કદી 'કોંગી' ના-એ ચીમનભાઈ જૂથવાળા -
ખોળે સત્તાનો હિરણ્ય-કશ્યપ, નરહરિ ઉભરે બેઠા!
(અમીન ની કોણીએ ગોળ?)

સવામી સવારની..

આવ્યા ફરજિયાત!
હેવે પોલીસ પણ - સરકારી ઉવવણી -
થઈ ભાગેડુ! ગૌરવ-દિન..
(દુર્ભંગ પાંડે?) (બસના ટાઇમ બદલી નાખ્યા)

ચિંતન

લોભ મૂલાનિ પાપાનિ રસ મૂલાનિ વ્યાધયઃ ।
ઇત્ મૂલાનિ શોકાનિ ત્રીણી ત્યક્તવા સુખી ભવ ॥

સર્વ પાપોનું મૂળ છે લોભ, સર્વ રોગોનું મૂળ છે સ્વાદ-રસો અને સર્વ સંતાપો-શોક-દુખોનું મૂળ છે ઇચ્છાઓ-વાસનાઓ, માટે જો આ ત્રણેનો ત્યાગ કરવામાં આવે તો જ સુખની પ્રાપ્તિ થાય. અતિ લોભ તે પાપનું મૂળ છે, આજે તો અધિકારીઓ, વેપારીઓ, પ્રધાનો કરોડોનાં કોભાંડ કરી સરકાર અને ગરીબ પ્રજાને લૂંટે છે - પૈસા જમીનો-સોનું-ચાંદી એકમ કરવામાં એમને સંતોષ નથી. પરિણામે પાપ છાપરે ચઢી પોકારે છે અને અંતે બધું જમ થઈ જાય એ ખતે જેલમાં જાય.

જે કંઈ રોગ થાય છે તે સ્વાદની ઈર્ષ્યા જીભ - રસના શોષીનો બહારનું વંક ફૂડ, તેલ-મરચાં અને કચરો ખાઈ-ખાઈ 'પેટ'ને કચરાપેટી બનાવી 'સડો' એકમ કરે છે પેટ બદા જ રોગોનું એપી સેન્ટર છે. આખા શરીરને ઘુબાવી-ઘુબાવી ખખડણ કરી નાખે છે. સ્વાદનો મોઢ ત્યજી સાદું અને સાચું-કમ ખાવ.

દુઃખ-સંતાપ-હતાશા-પરિતાપનું મૂળ છે ઇચ્છાઓ - મન અનેક ઇચ્છાઓ-અપેક્ષાઓ રાખે છે જે ફળતી નથી અને 'નિરાશ' થવાય છે, મનને મારી મારી કહાંગાઈ બનાવી નાખે. શાંતિ થઈ જશે.

- સુવિચાર**
- આજનો પુરુષાર્થ એ જ કાલનું ભાગ્ય છે - **પોલ સિટર**
 - જે જીવન ને ચાહે છે એને જીવન મનોરમ્ય લાગે છે જે જીવનની ઉપેક્ષા કરે છે તેને દુઃખ રૂપ લાગે છે - **હાગોર**
 - આજનું માણસ શ્વાસ તો લેતો હોય છે પણ જીવતો નથી હોતો - **સિલેસો**
 - બે મિત્રો માટે સોચના નાકા જેટલી જગ્યા પણ નાની નથી પડતી, બે દુઃખનો માટે વિશાળ મેદાન પણ નાનું પડે છે - **જ્વળ પ્રભીરોલ**
 - નિષ્કાપૂર્વક કર્તવ્ય બજાવો, નામ તમારી પાછળ દોડવું આવશે - **શાશ્વત**
 - જો તમે સૂચ્ય ગુમાવવાની ગાંધતરીમાં આંસુ જ સાચાં કરશો તો તારાઓ પણ ગુમાવશો - **રવીન્દ્રનાથ**
 - આપીને કંઈ મેળવવાની અપેક્ષા રાખીએ અને દાન કહેવાય જ નહીં - **ગાંધીજી**

બોધ કથા

ચીનમાં લગભગ અઠી હજાર વર્ષ પૂર્વે એક સમ્રાટ થઈ ગયો. એની કેબીનેટના પ્રધાનો અને સચિવો તેના કોઈથી પૂળ ભચભીત અને દબાવેલા હતા એની હાજરીમાં અને ગમે તેવા અવિચારી આદેશનો કોઈ વિરોધ કરી શકતું નહીં. પણ તેના આદેશનો અમલ પણ કરતાં નહીં કોઈ સમ્રાટને પ્રેમ કરતું નહીં, અરે એની રાણીઓ પણ તેનાથી દૂર રહેવા પ્રયત્ન કરતી. કોઈ સમ્રાટ સાથે પૂલ્લા હૃદય-નિખાવસપણે વાત પણ કરતું નહીં.

સમ્રાટને ઈમે ઈમે પોતાના તરફથી લોકોની સૂગની ખબર પડવા લાગી. મનમાં મૂંઝાવા લાગ્યો. તેથી એકવાર પ્રસિદ્ધ સંત કોન્ફ્યુશિયસ પાસે ગયો હે સંત મને ચીનની પ્રજા પર પ્રેમથી શાસન કરવું છે પણ મને પ્રજા પ્રેમ કેમ નથી મળતો? સંત કહે, રાજવ, પહેલાં તમે જાત પર શાસન કરતાં શીખો. જે પોતાના કોઈ પર પોતાનો કાબૂ ધરાવતો નથી તે બીજા પર પ્રેમનું શાસન કેમ ચલાવી શકે?!

E-mail : sureshchandrabhatt18@gmail.com

દોલબાઈની કૂખે બબ્બે ફૂલ ખીલ્યાં, પ્રેમજીએ સમાજની પરવા કર્યા વગર એક નાનકડાં ઘરસંસારમાં મન પરોવી લીધું હતું, દોલબાઈ જેવી જીવન સંગિની મેળવીને એ ધન્ય થઈ ગયો હતો

પ્રાણુ વર્ષનાં દોલબાઈ આજે ફક્ત માથું અને છ મહિના અગાઉ અસ્માતમાં મૈત્ર્ય થયેલા લવજીની માતા નહોતાં રહ્યાં. આખું પરગણું એમના માતૃ વાલ્સલ્યની શીળી છાંચડી હેઠળ હકેડેક સતિયાં માની સમાધિ આગળ ધામા નાખીને બેઠું હતું. આગલી રાતે પંદર ગામની ભજન મંડળીઓએ મગરોડાના પાદરમાં રમઝટ જમાવી હતી. રૂપિયા પરચનાર પરચતો હોય, આપણને બે ઘડી રામ ભજન કરવા નોતરું મેલતાં પણ અડધો અડધો થઈ જતો હોય ત્યારે આપણે ભારે થઈએ કે ખરાં ખોટાં બહાનાં બતાવી વેગળા રહીએ તો ઉપરવાળો પણ આપણથી આલો જ રહે. આટલી સમજણ હજી મહેસાણા પંથકની ખમતીધર ખેડૂ કોમમાં બની છે. એટલે જ સ્ત્રી માથુની ધારણા કરતાં દોઢી- બમણી જીવનચર્યામાં ઊમટવા લાગેલી. તાબડતોબ રસોડાની જવાબદારી સંભાળનારા અનુભવી મોટેરાની ઘરપૂણે મિટિંગ બોલાવી એણે સીધું સામાન ખૂટવું-કરવું લાગે તો જરૂરી સ્ટોકની આગોતરી વ્યવસ્થા કરવા સૂચના આપી દીધી: માડીના ઠેચા જેવડી બડી મેદની ભેળી થશે એવાં એણાં લાગે છે. આપણે પનો ટૂંકો ના પડે એની ખાતરી રાખવાની છે. લાખ ભેળા સવા લાખ. આલનારો ઉપરવાળો છે, આપણે તો ખુલ્લા દિલે વાપરવાનું છે. લીલાચંદ મોદીને આગોતરો ઓર્ડર આપી રાખેલો છે. મગરોડાનું નામ લઈને ચાર વેતનું છોકરું પણ આવે તો પડપૂછ કર્યા વિના જે માગે તે ભરી આપવાનું, માથું પ્રેમજીના ખાતે ઉઠાડીને. પરગણું કરવા બેઠા હોઈએ ત્યાં હાથ ટૂંકો રાખીએ તે ના ચાલે.

બધાએ એકી અવાજે જવાબદારી લઈ લીધી હતી: હવે ભલેલા, તમારે આ બાબતે કોઈ ઉજાગરો રાખવાની જરૂર નથી. જઈને નિરાંતે બંગલામાં એસી ચાલુ કરીને ઊંઘી જાવ. અવસર માથું પ્રેમજીનો નથી, આખા ગામ સમસ્તનો છે. માથું પ્રેમજી પુણ્યશાળી આત્મા. એટલે સતિયાં મા એ એને નિમિત્ત બનાવ્યો. હવે જવાબદારી ગામની થઈ ગઈ. કશી ઊણપ વરતાશે તો માથું પ્રેમજીને તો બાપડો-બિચારો કહી માફ કરી દેવાશે, વગોવાશે તો મગરોડું ગામ. ઘણી સઘર બેઠો હતો, અવસર આદર્શો ત્યારે બે મહિના અગાઉ ગામ ભેગું કરી બે હાથને ત્રીજું મસ્તક નમાવીને ડોશીનું જીવતે જગતિયું કરવાની પરવાનગી માગી હતી, પછી એની કોઈ જવાબદારી બચે બચી? ઘણી તો નાણાં કોથળી છુટ્ટી મૂકીને આલો ખરી ગયો. પ્રસંગ સાચવી લેવાની ફરજ તો ગામની જ ગણાય ને! આજે પંદર પાદરમાં ભેગાં કરવા એ તે કોઈ નાનાં છોકરાંના ખેલ છે? પંદર માણસનું રસોડું આકરૂં પડે એવી કાચી મોંઘવારીમાં એક વ્યક્તિ એકલપંડે પંદર-પંદર ગામ તેડાવવા તૈયાર થાય એ તે કોઈ જેવી તેવી બાબત છે? અને બિચારાં દોલબાઈમાએ એમની નવ દાયકાની જિંદગીમાં શું નથી વેઠ્યું? બાકી રહી જતું હતું તે છ મહિના પૂર્વે નરવો-ગરવો કંઈતર ગુમાવ્યો.. આજે એવી એક જીવતી જાગતી ભોગમાયાના નામે રૂડો પંખીમેળો જામશે. બધું સમું સૂતરૂં પાર પડશે ભેજ. તમે ક્યાં કોઈના ખોટામાં ઊભા રહ્યા છો કદીયે?

માથુને ગીતાવચન ચાદ આવી ગયું હતું. જાણે જનતાના મુખે જનાઈ જ એને અભયવચન આપી રહ્યા હતા. ન હિ કલ્યાણકૃત કશ્ચિદ્ દુર્ગતિં તાત ગચ્છતિ... હે અર્જુન, ભલું કરનારનું કદીયે ભૂડું થતું નથી એટલું ચાદ રાખજે!

રાત આખી રસોડું ધમધમતું રહ્યું. સાગર ઘીના ડબ્બા ઠલવાતા રહ્યાં. ફળફળતા શીરાની સુગંધથી મગરોડાનું પાદર મઘમઘી ઊઠ્યું. સવારે સાડા આઠથી જ બહાર ગામની વસ્તી પાદરમાં ઠલવાવા લાગી હતી. દસ વાગતાં સુધીમાં તો પત્રિકામાં જેમના રૂડો પેરે નામ ટંકાયા હતા એ માનવતા મહેમાનો પણ હાજર થઈ ગયા. ઘીસ પરીસી ગાળિના પરગણાંની જગ્યાઓ અને દેવ મંદિરોના સંતો-મહંતો માટે તો વાચક જ પૂરતું હતું. આશીર્વાદ આપીને સમૂહમાં હરિહર કરવાના હતા. સામેથી શાલસાથે જજમાનના ગણ મુજબનું કવર મળવાનું હતું. ગાંડો હોય તે ઘેર બેસી રહે.

જીવનચર્યા
- કેશુભાઈ દેસાઈ

શકવો. સમાજના જુના પુરાણ કાથદા તોડીને એને 'કંકુ ને કચ્ચા' આપવા કોણ તૈયાર થાય? પ્રેમજીએ રૂપ રૂપના અંબાર જેવી અપ્સરાને ખેદ કે એના ધબકારા વધી ગયા. શું બોલવું એ સૂચ્યું નહીં એટલે ઈમે ઈમે રહીને એનો હાથ પકડી લીધો. સીધો જ ચાલવા લાગ્યો એના ખેતર તરફ જાણે ભૂલી પડેલી ગાવડીને દોરી જતો હોય એમ...

'મને - મને ક્રિયા ગામનાં ઝાપે ઉતારી છ એ કાંઈ કાળજાંવાળા પિયેરિયાએ?' એણે ગટક .. ગટક.. બે ઘૂંટડા પાછી ગાળ નીચે ઉતારવા પૂછ્યું: 'તમે કુણ નાતે છો ભિયા?' એના એકેએક સવાલમાં નરી કચ્છતા ઝરતી રહી. પ્રેમજી રામસંગે એના વાંસા પર હાથ ફેરવી કહ્યું: 'સાંભળ બાઈ, તારા પર આંચ કોઈ બળજબરી નથી કરવાનું. તારા દેહાર ખેતાં મને સમજાય છે કે તું કાંઈ કરમની દુખિયારી બાઈ છ'અ. તારૂં આ જગતમાં કોઈ નથી, ઉલટાનાં જે હર્ષાઈ થયે તારો છાંચડો લેવા તૈયાર નથી, બરોબર? અને આ તો ગામ આખું ચોઈરીઓનું - તને આંચ મૂકી જનારા ગાંડા થોડા હશે!'

એના ચહેરા પર સુકાઈ ગયેલા આંસુના ઓઘરાળા ખેસનો છેડો પલાળી લૂછતાં પ્રેમજીએ હસીને ઉમેર્યું હતું: 'જગતમાં કોઈ કોઈનું સગું નથી - ઠો હવારથનું હગું છઅ, એટલું ચાદ રાખજે ને તું દુખિયારી હજી તો મુંબે કાંઈ બહુ સુખિયો નથી હોં કે! પાંત્રી' વરહ થઈ ગયાં પણ આજ લગણ અવ્વલ કુવારો છું... તમારા હમ, આજ પહેલી વાર કોઈ બધ મનેખનો હાથ...' એના હોઠ સુધી આવેલા વેણ દુખિયારી દોલબાઈના ઠેચા આશાનાં અજવાળાં પાથરી રહ્યાં: 'બીજું કોઈ નહીં હોય તોય તમે તો છો ને! એક વાર હાથ ઝાલ્યો છે, તે થોડો અધવચ છોડી દેશો? - બેઉ જણ વચ્ચે ફક્ત આંખોથી જ સંવાદ થયો હતો.

અને પછી જે જિંદગીનો નવો અધ્યાય શરૂ થયો એ દોલબાઈના અને પ્રેમજી રામસંગની જીવનકથાનાં ચાદગાર સંસ્મરણોની ફૂલછાબ સમો હતો. ગામના ખાનદાન, કુળવાન ચોઈરીએએ આવી તરછોડાયેલી સ્ત્રીને ઘરમાં ઘાલવા બદલ પ્રેમજી રામસંગના ઘરનું પાછી અગરાજ કરી દીધું. એને નાતબહાર મુકી સમાજમાંથી એની સમૂળગી બાબાકી કરી દીધી.

(અનુસંધાન પાના નં. ૬ પર)

ગોદન્તીની ભસ્મ ઠંડી છે, તે પિત્તદોષનો નાશ કરે છે, તેનાથી લોહીની ગરમી દૂર થાય છે અને લોહીનું શુદ્ધિકરણ થાય છે

હાલના સમયે કેલ્સિયમને પૂળ મહત્વ અપાય છે. કેલ્સિયમ ઓછું થતાં હાડકાંના અનેક રોગો ખેલા મળે છે. વળી, ઠંડ વર્ષ પછીની સ્ત્રીઓ ખાસ આનો ભોગ બને છે. જ્યારે માર્ટેટમાં ફ્લોરો આયો આ કેલ્સિયમને 'સાપ્લીમેન્ટ' તરીકે વાપરવા માટેનાં અનેક પદાર્થો હાજર છે. પીણા સ્વરૂપે, ગોળી સ્વરૂપે, ઇન્જેક્શન સ્વરૂપે કેલ્સિયમ બજારમાં મળે છે. વળી, આ કેલ્સિયમ ચુકત પદાર્થોની હિંમત પણ પોસાય તેવી હોતી નથી અને કેલ્સિયમ વળી લાંબો સમય - વર્ષો સુધી ખાવાનું હોય.

આયુર્વેદમાં વનસ્પતિ ઉપરાંત ખનિજ દ્રવ્યોનો પણ ઉલ્લેખ છે. તેમાના એક દ્રવ્ય કે જેમાંથી નેચરલ શુદ્ધ કેલ્સિયમ મળે છે તેનો આજે પરિચય મેળવીએ.

આ ઉપરાંત નાક વાટે, મોં વાટે કે ઝાડામાં લોહી પડતું હોય તેવા કિસ્સાઓમાં પણ ગોદન્તી ભસ્મનો યોગ ફાયદાકર છે. આવા રોગોમાં ગોદન્તી ભસ્મ સાથે નાગ કેસર, રાબનું ચૂર્ણ તથા ઘી ચાટવાથી રાહત મળ્યાના દાખલા છે. સ્ત્રીઓને ઓછા સમયમાં માસિક ધર્મ આવતો હોય કે વધુ પ્રમાણમાં આવતો હોય તથા સંજોગોમાં ગોદન્તી, લીધર, અશોક તથા નાગકેસરના મિશ્રણને ઘી સાથે ચાટવાથી સારા પરિણામો મળે છે.

બાળકોના રોગોમાં પણ ગોદન્તી પૂળ અસરકારક છે. બાળકોમાં હાડકાંની નબળાઈ અને કેલ્સિયમની ખામી જેવા કિસ્સાઓમાં ગોદન્તી પૂળ ઉપયોગી છે. બટકણા હાડકાં, ગાંઠો જામી જવી, ચાલવામાં તકલીફ, આદી જેવા રોગોમાં ગોદન્તી ભસ્મને દૂધ કે ગાય સાથે આપવાથી ફાયદા કારક સિદ્ધ થઈ શકે.

બાળકોને થતા રોગો જેવા કે તાવ, શરદી, ઉધરસ તેમજ શરીરની ગરમીમાં પણ ગોદન્તી ઉપયોગી સાબિત થઈ શકે.

આમ, હાલ આર્ટીફિશીયલ કેલ્સિયમ ના યુગમાં શુદ્ધ કેલ્સિયમની ગરજ સારતી ગોદન્તી ભસ્મ ખરેખર જ ફાયદાકારક છે. વ્યક્તિના બળ તેમજ વ્યક્તિની પ્રકૃતિને જોઈને યોગ્ય માત્રામાં આ યોગ્યો ઉપયોગ કરવો જરૂરી છે. ચિકિત્સકની સલાહ લેવી સલાહભરી છે.

ગોદન્તી : અનેક રોગોમાં ઉપયોગી નિરામય

- ડૉ. કેદાર ઉપાધ્યાય



ગુણવંત શાહ શબ્દનું માવજતભર્યું સંધાન કરી, અર્થરૂપી પલાઈને ઇતિહાસ અને સત્ય તરફ ખેંચી ભવિષ્યના નિશાન પર અચૂક વાર કરે છે, ભવિષ્ય અર્થાત્ આપણા સૌનું ભવિષ્ય

ગુણવંત શાહ વિચાર વૃંદાવનમાં સ્વામી, પરોઢના કલરવના સેવક, અને પતંગિયાની અમૃતયાત્રાના સર્જનહાર બની સમાજની વિચારક્રાંતિની મોલી બન્યા છે. તેમની પાસે શબ્દ અને અર્થ બંને તો છે જ, પણ તેનાથી આગળ શબ્દને શબ્દગારવાની અને અર્થને જાજરમાન સત્ય સાથે જોડવાની અદ્ભૂત બહુદય લાકડી છે. અરજો તિરંદાજ પણને પાછળ ખેંચીને, નજરને સ્થિર કરી ધારેલા નિશાન પર પ્રહાર કરી શકે છે તેમ ગુણવંત શાહ શબ્દનું માવજતભર્યું સંધાન કરી, અર્થરૂપી પલાઈને ઇતિહાસ અને સત્ય તરફ ખેંચી ભવિષ્યના નિશાન પર અચૂક વાર કરે છે. ભવિષ્ય અર્થાત્ આપણા સૌનું ભવિષ્ય.

ગુણવંત શાહ એવા ગુજરાતી, જે છે ગુજરાતી, પણ એમની ઓળખ માત્ર ગુજરાતી તરીકે આપવી એ એમને દુભાવનારી ઘટના ગણાશે. એમને લગભગ માનવજીવનના દરેક પ્રશ્નોને માત્ર વાચા ન આપતા જીવંત બનાવ્યા. એવા પણ કેટલાક પ્રશ્નો રૂબાળભેર ઉઠાવ્યા જેના તરફ સમાજનું કે વ્યક્તિનું ધ્યાન પણ ન ગયું હોય. પ્રશ્નોને સમાજ સમક્ષ એવી રીતે મૂકી આપ્યો કે ભાગ્યે જ તેનો ઇનકાર થઈ શકે. જેમ કે બિનસાંપ્રદાયિકતાની સચ્ચાઈ, માનવજીવનનું સાચું સૌંદર્ય. સ્ત્રી પુરૂષ સંબંધોની શાસ્ત્રીયતા અને સૌંદર્ય દૃષ્ટી વગેરે. ગુણવંત શાહની કેટલીક કાવ્યમય ગદ્ય પંક્તિઓનો આસ્વાદ કરીએ: "કોઈને ન ગમે પરંતુ વસ્તીથી ઉભરાતા આ દેશમાં એક કાચદો થવો જોઈએ." ગભાંધાન પછીના પ્રથમ મહિનામાં જ માતાપિતાએ કોર્ટમાંથી ન્યાયમૂર્તિ સમક્ષ સોગંધનામા તરીકે આચરવું જોઈએ: 'અમે પતિપત્ની અર્થે સોગંધપૂર્વક બહેર કરીએ છીએ કે અમારા આવનારા શિશુને માટે પ્રમાણમાં પોષક એવો આહાર, એક ગ્લાસ દૂધ અને રમકડાં આપી શકાય એટલી સગવડ અમે રાખી છે. અમે ખાતરી આપીએ છીએ કે અમારી વચ્ચેનાં ઝઘડાઓ બાળકની માવજતમાં અંતરાચરૂપ ન બને તેની બનતી કાળજી રાખીશું.'

સમાજ માત્રને 'વિચાર' સાથે નાળ સંબંધ પેલા શિશુને જેમ વિચ્છેદિત બની જતો હોય છે, સિવાય કે કોઈ ચિત્તંત્રને જગાડનાર વિભૂતિ આવી પહોંચે! કોઈ મર્મી અને કર્મી જ વિચારને તાજગીથી, મધુસ્તાથી અને મહેંકસાભર રીતે સમાજપુરૂષ સમક્ષ મૂકી શકે. ગુણવંત શાહ આપણા પતંગિયાધર્મી વિચારક છે જે સમાજ પુષ્પની પાસે નજાકતથી થઈ સહજમાં રસ ખેંચી સમાજપુરૂષને પરત કરે છે. ગુણવંત શાહના વિચારો પતંગિયાની પાંખોની જેમ બહુરંગી છે જેમ કે નિર્ભયતા, સ્વાનુભાવ, માનવમીતિ, યુવાનો સાથેની નિરબંધ, કલાસાભર રજૂઆત અને ઇતિહાસબોધ.

ગુણવંતી ગુજરાતને જ્યારે 'સુ સા પૈસા ચાર...' ના શબ્દ બાણ અને આળથી મુક્ત કરવાની ઇચ્છા થઈ ત્યારે ગુણવંત શાહને મોકલવાની વ્યવસ્થા કરવામાં આવી. જે પ્રજાની ઓળખ માત્ર વેપાર સુધી સીમિત બની ગઈ હતી તેમાંથી મુક્ત કરવાની જવાબદારી તેમણે બખુબી ભિભાવી છે. રાજકીય પક્ષોને પણ નીતિવાક્યોથી હંમેશાં પોષતાં રહેનાર ગુણવંત શાહ, રાજકીય પક્ષોની શેઠશરમ ન રાખતાં ટપારતા રહે છે. ગુણવંત શાહનો ધર્મ 'વિચાર ધર્મ' જ હોઈ શકે. આજના યુગમાં વિચારવનો કડાકૂટમાં પડવાનો કહેવાતા મોટા માણસ પાસે પણ ક્યાં હોય છે? સમાજ જેને આદર્શ ગણી તેની ક્રિયાઓની નકલ કરવા ઉત્સુક હોય છે તેવા લોકો પણ વિચારવાનું છોડી દેવાની સલાહ આપતા ફરતા રહે છે. તેમના વાક્યો પહેલી નજરે ગમી જાય એવા હોઈ શકે. જેમ કે, 'ટેકનોલોજી અપનાવો - સળ સમસ્થા ભગાવો, ભૂપ્ચાને અજ્ઞ આપે એટલે કામ પૂરું, આજના સમયમાં આગળ આપવા માટે કંઈક બાંધછોડ તો કરવી જ પડે વગેરે. પરંતુ સિક્કાની બીજી બાજુ પણ છે, તેના વિષે વિચારવાની ટેવ પાડનાર કોઈ હોય તો તે ગુણવંત શાહ.'

પ્રેમ પદારથને ઉકેલવાનો સાચુકલો પ્રયત્ન ગુણવંત શાહ સિવાય કોણ કરી શકે? 'વિશ્વ ગ્રામ' શિબિરની એમની એક બેઠકમાં એમણે આ પ્રેમ પદારથને પુલ્લા દિલે ખોળી આપ્યો હતો. બધાને અંતરથી ગમતો આ 'પ્રેમ' શબ્દ ભલે જાહેરમાં અનાદરિત થતો હોય પણ તેને મહાંમત સમજીને ઉકેલી બતાવ્યો હતો. તેમની કથનશૈલીનો ઉત્તમ નમૂનો માણવા જેવો છે: 'હીર અને રાંઝાના પ્રેમની કથા જાણીતી છે. હીર પરણેલી હતી, પરંતુ એને રાંઝા સાથે સાચુકલો પ્રેમ હતો. લોકોએ એના અપરાધ બદલ કાજી સમક્ષ ખડી કરી ત્યારે હીર કાજીને કહે છે: 'કાજી! ખોલ કિતાબ, દેખ મશૈકા, ઇશ્ક સેરે ક્યા લગે? પ્રેમ કાથદા પોથીનું રીંગણું નથી. પ્રેમ પર વળી કે કલમ લાગે? સાચો પ્રેમ માણસે ઘડેલા કાચદાથી પર છે. આ થઈ વ્યક્તિગત કક્ષાના પ્રેમની વાત. વ્યક્તિગત પ્રેમ જ્યારે ચેતો વિસ્તાર પાઈ મે ત્યારે વ્યક્તિ નિરપેક્ષ પ્રેમ પ્રગટતો હોવો જોઈએ.

(અનુસંધાન પાના નં. ૬ પર)

આપણા ગુણવંત શાહ - ચિંતનસભા

- પ્રા. ડૉ. રાકેશ પટેલ